

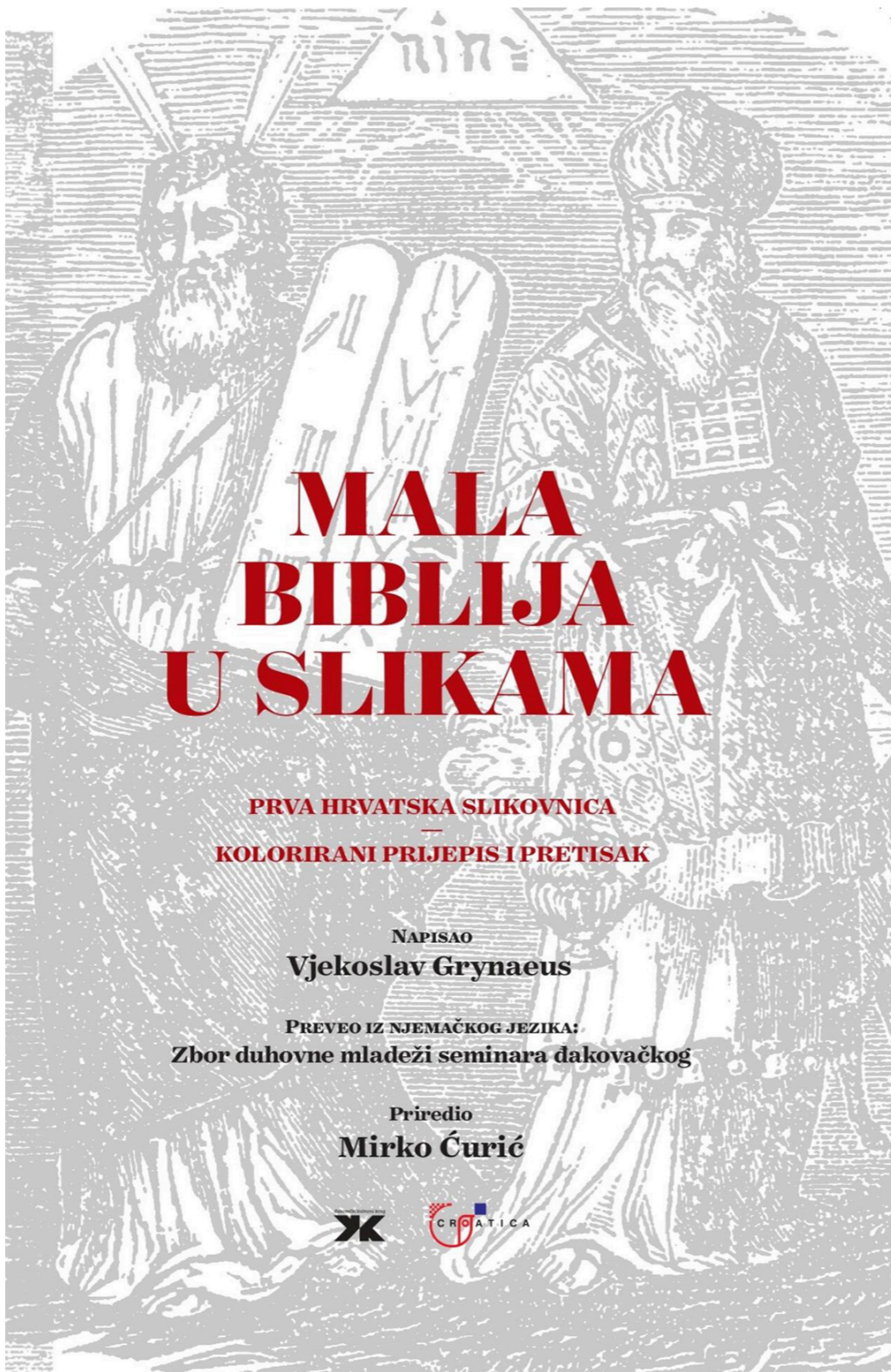
Prikladna za božićno vrijeme, *Mala Biblija u slikama ili glavni događaji Staroga i Novoga zavjeta, mladeži hrvatskoj, prikazani u devedeset slika* prva je hrvatska slikovnica i zgodan podsjetnik na neko nevinije vrijeme. Kao za renesanse u Mlecima, tako je i ova knjiga tiskana izvan Hrvatske, to jest u peštanskoj tiskari Vjekoslava Bučanskija, 1854.

1. Sunce, Mjesec, Zemlja i ostalo, koje Nebo i svemir ispunjava, Na Riječ Božju iz ničeg je postalo, Jer samo Bog moć stvaranja ima.

2. Bog je Adama i Evu stvorio Na sliku i priliku svoju. Sve je tada njima podložio Da protiv naravi ne ratuju.

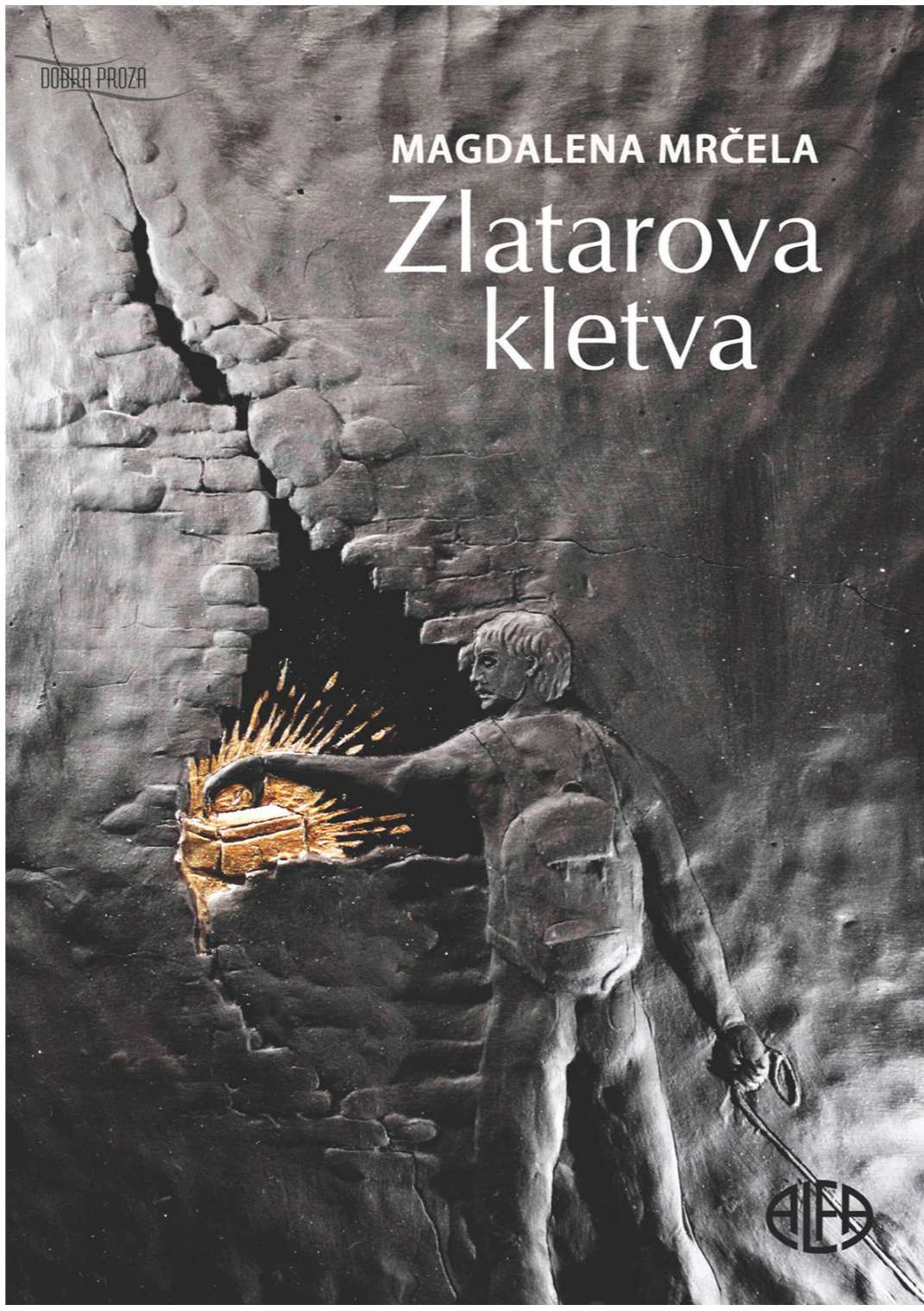

Izd. Đakovački kulturni krug i Croatica, Budimpešta, 2024.

Današnjim čitateljima – a to mogu, ali ne moraju biti djeca – arhaični je tekstualni izvornik prilagodio Mirko Čurić, inače i autor pogovora, uz pomoć Ivana Stipića i Timee Šakan Škrlin. Ovaj svezak nema blještavilo, ali ni površnost mnogih suvremenih slikovnica, nego ga krasi suzdržana, no raskošna likovna poetika što na svakoj stranici iznova podsjeća na minulu raskoš zaboravljenih vremena.

KNJIŽEVNI RAZGOVOR SA ŠENOOM

Magdalena Mrčela napisala je roman čija je čar u tome što spaja drevno s aktualnim, to jest zagrebački potres iz 2020, s onim iz 1880, a iz te paralele proizlazi i tematiziranje sudbine Augusta Šenoe, koji je od posljedica prvoga potresa umro, da bi drugi – barem u Mrčelinu romanu – uskrisio njegove izgubljene rukopise.

Izd. Alfa, Zagreb, 2024.

Toponime i razna iskustva s protagonistima dijelit će mnogi sadašnji i bivši studenti Filozofskog fakulteta, no roman bi najzanimljiviji mogao biti upravo onoj publici koja se lektirno susreće sa *Zlatarovim zlatom* i u tom bi ga smislu obrazovni sustav trebao i koristiti: kao što Gavranova *Judita* komunicira s onom Marulićevom, a Pavličićeva *Koraljna vrata* s Gundulićevim *Osmanom*, tako i *Zlatarova kletva* razgovara sa Šenoom i taj bi razgovor trajnu aktualnost hrvatskih klasika mogao osvijestiti i kod priličnog broja mladih čitatelja. A možda ih i nadahnuti na potragu, jer samo u posljednjih nekoliko godina pronađeni su i objelodanjeni stvarni zametnuti rukopisi Ujevića i Krleže, što znači da je i dan-danas, što se drevnih rukopisa tiče, sve moguće.

VJESNIK POVRATKA MANIRIZMA

Prvijenac Lovre Brlobuša u hrvatsku književnost vraća ni više ni manje nego – manirizam, a taj „povratak“ manirizma ujedno je i povratak groteske i bizarnosti, romantizma i apsurdizma, fantazmagorije.

Izd. TIM press, Zagreb, 2024.

Na ovitku se spominju imena poput Willea i Poea, a mogla bi se još neka, na primjer Kafkino ili ono E. T. A. Hoffmanna. Za hrvatsku književnu scenu, ova knjiga nudi drugi, zaboravljeni pogled na književnost, s razigranošću netipičnom za aktualni književni establišment. Bila bi šteta da godina završi a *Merkurijeva trgovina čuda* ostane nespomenutom; štoviše, u samosažaljivoj jergovičevskoj pozi neshvaćenog *Arbitra Elegantiae* moglo bi se reći: u književnosti vitalnijoj od hrvatske ova knjiga bila bi „događaj“. Ako je Gustav René Hocke bio u pravu iskazujući uvjerenje u načelo stalnog povratka manirizma u povijesti književnosti, ova je zbirka tom povratku vjesnik.

803 - 804 - 19. prosinca 2024. | Arhiva

- Naslovnica
- Druga stranica
- Naglasak
- Razgovor
- Aktualno
- Društvo
- Hrvati izvan domovine
- Kolumne
- Književnost
- Poezija
- Likovna umjetnost
- Kazalište
- Glazba
- Film
- Mozaik
- Matica hrvatska
- Zadnja stranica

